

Ved første behandling havde Enhedslisten jo ved deres ordfører et indlæg, der gik på – i modsætning til hr. Søren Søndergaard – at den indsats, der skulle gøres, var, at man skulle sende en politistyrke til Afghanistan, støttet af militær. Hvorvidt det var en landbetjent fra Vestjylland med stavlygte og knippel, der skulle ledsages af en soldat, det ved jeg ikke, men det er i hvert fald en helt utilstrækkelig indsats.

Mit spørgsmål går i og for sig på, om Enhedslisten stadig væk fastholder fra første behandling, at det, der var tale om, var at indsætte en politistyrke støttet af militær, og så kommer spørgsmålet: Ville det medføre civile tab?

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

I den meningsudveksling, der var mellem hr. Søren Søndergaard og hr. Helge Adam Møller tidligere, sagde hr. Søren Søndergaard, at det var forkert at bekæmpe terrorisme sammen med terrorister.

Jeg synes faktisk, det var en interessant betragtning, for han nævnte så to lande, som jo er diktaturer: Pakistan og Saudi-Arabien. Det er fuldstændig rigtigt.

Det er korrekt, som fremhævet af hr. Søren Søndergaard, at der er noget paradoksalt i, at man har en alliance sammen med militærdiktaturer imod Afghanistan for at vælte et diktatur i Afghanistan. Det paradoksale består jo i, at hvis der var frie valg i disse lande, som hr. Søren Søndergaard nævner, så ville man sandsynligvis i både Pakistan og Saudi-Arabien have styrer a la dem, man forsøger at bekæmpe i Afghanistan. Det er jo det, der er det paradoksale i denne her situation.

Men spørgsmålet til hr. Søren Søndergaard er: Hvis man pillede disse arabiske lande – diktatorlande – ud af alliancen, ville hr. Søren Søndergaard og Enhedslisten så stemme for det forslag, vi har til behandling nu?

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Enhedslisten har fra første færd sagt, at hvis udgangspunktet var en FN-aktion, en FN-aktion med henblik på at fange dem, der var ansvarlige for denne her forbrydelse, så ville Enhedslisten støtte en sådan aktion. Det har Enhedslisten sagt fra første færd, og det står selvfølgelig ved magt.

Men det er ikke en FN-aktion. Det er en koalition, opbygget med USA i spidsen, mod terroris-

me. Og dermed har jeg sådan set også svaret hr. Per Kaalund.

Det er klart, at det afgørende er, hvad indfaldsvinklen er til den opgave, man stiller sig, og det fremgår mere og mere tydeligt i øjeblikket, at indfaldsvinklen er en traditionel krig og ikke at fange de skyldige. At fange de skyldige er ikke noget, der gøres med en politibetjent; det er vi udmærket godt klar over, men det er noget, der blandt andet vil kræve noget mere tid. Ligesom man nu i årevis har ventet på at få fat på de skyldige fra massakren i Srebrenica.

Jeg kan undre mig over, at man har haft den gode tid til at acceptere, at de skyldige fra massakren i Srebrenica nu har gået rundt i 5 år uden at blive fanget, hvorimod det i dette tilfælde skal ske inden for en meget kort periode. På trods af at det fører til civile tab.

Så vil jeg sige til hr. Frank Dahlgaard, at vi er fuldstændig enige med hr. Frank Dahlgaard i, at den kvindeundertrykkelse, der er i Afghanistan, skal bekæmpes. Det er bl.a. også derfor, vi støtter den kvindebevægelse, som aktivt bekæmper både Den Nordlige Alliance, og som bekæmper Talebanmilitens. Men det, der er det interessante, er jo, at når vi skal angribe Afghanistan, hvad så med alle de andre lande, som har den kvindeundertrykkelse, hvis det er det, der er udgangspunktet?

Jeg synes, hr. Frank Dahlgaard skulle komme herop og fortælle lidt om, hvordan kvindeundertrykkelsen er i Saudi-Arabien, eller hvordan kvindeundertrykkelsen er i Kuwait, for så ville vi se, at dér er der tale om en kvindeundertrykkelse, der er fuldstændig magen til, og som selvfølgelig skal bekæmpes. Ikke ved at slå civile ihjel, men ved at støtte den opposition, der er i landene, og få lavet et opgør med de regimer, der er der.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg glæder mig hver gang, hr. Søren Søndergaard nævner et nyt arabisk land, hvor der er de her kæmpestore problemer, som vi også ser i forbindelse med Afghanistan, for det illustrerer bare problemets omfang, og hvor problemet virkeligt er.

Men når hr. Søren Søndergaard så siger, at bare det her var en FN-aktion i stedet for en alliance, som inkluderer terroriststater, som hr. Søren Søndergaard benævner dem, som Pakistan og Saudi-Arabien, så ville Enhedslisten gerne være med til det her initiativ, glemmer hr. Søren